

ΣΤΗΝ ὙΔΡΑ

Μ' αὐτὸ τὸ νέον πάθημά σου
Σὰν νὰ ἐλύπησες λιγάκι
Τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ ἀτιθάσσου
Καὶ τροπαιοῦχον Θωδωράκη.

**

Κ' αἰτία ἔγινες νὰ δείξουν
Τὴν ἀτυχία σου πῶς κλαίνε,
Κι' ὅλοι τὸ στόμα τους ν' ἀνοίξουν,
Καὶ νὰ μὴ ξέρουνε τί λένε.

Μαῦρος Τάτος

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ὡ εὐτυχεῖς κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς χαρῆτε! Δὲν εἴχετε τὸ εὐτύχημα νὰ δροσίζησθε ἐκ τῶν ὑδάτων, τὰ ὅποια θὰ σᾶς ἔφεραν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀλλ' ἔχετε τὸ εὐτύχημα νὰ δροσίζησθε εἰς τὸ Φάληρον ἀναπνέοντες τὴν θαλασσίαν αὔραν καὶ ἀκούοντες τὸ μελόδραμα, τὸ ὅποion σᾶς ἔφεραν ὁ κ. Δελαπόρτας. Δὲν γνωρίζομεν πόσον θὰ σᾶς ἐπώλει τὴν δρόσον τοῦ ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀλλὰ βεβαίως ὁ κ. Παρασκευαῖδης σᾶς τὴν πωλεῖ εὐθηνότερα καὶ ἀπὸ τὸ παλαιόν, τὸ ὅποion ἐπὶ χειρμαξίων παρέχουσιν οἱ πλανώδιοι ὑπήκοοι τοῦ Οὐμβέρτου καὶ συμπατριῶται τοῦ κ. Φεδυστιάνη.

*

Ἀκούσατε :

Εἰσέρχεσθε εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ καταλαμβάνετε μίαν πρώτην θέσιν. Ἐξηπλωμένοι ἐκεῖ κατέρχεσθε εἰς τὸ Φάληρον, ὅπου περιπατεῖτε ἐπ' ὀλίγον ἀναπνέοντες ὅχι σκόνην, ἀλλὰ θαλάσσιον ἀέρα, δηλαδή ὅχι μικρόβια φθίσεως καὶ κοιλιακοῦ τύφου, ἀλλὰ ζωὴν. Μετὰ ταῦτα εἰσέρχεσθε εἰς τὸ θέατρον σᾶς καὶ ἀκούετε μελόδραμα. Ἀφ' οὗ τελειώσῃ, βλέπετε τὸν κινούμενον πύργον τοῦ Ἀἰρελ, δηλαδή τὸν κ. Παρασκευαῖδην, ἔπειτα καταλαμβάνετε ἐκ νέου μίαν πρώτην θέσιν τοῦ σιδηρόδρομου καὶ φθάνετε εἰς τὸ σπῆτι σᾶς.

Αὐτὰ δὲ ὅλα μόνον μὲ δύο δραχμὰς.

*

Τώρα θὰ μοῦ εἰπῆτε :

— Ναι, κύριε, ἀλλ' ἡμεῖς ποῦ καταλαμβάνουμε τὴν πρώτην θέσιν, ποῦ καταλαμβάνουμε δὲν ἠξεύρω τί ἄλλο, ὅπως μᾶς λέγεις, καταλαμβάνουμε καὶ ἀπὸ μουσικὴ λοιπὸν θέλουμε μελόδραμα καλόν. . .

Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι λέγουν αὐτὰ ἢ γνωρίζουσι μουσικὴν ὅσον καὶ ὁ κ. Βαλταμάκης γραμματικὴν ἢ κρίνουν, ὅπως ὁ κ. Παπαμαρτίνος τὸν Ρενάν, χωρὶς ν' ἀκούσουν.

Λοιπὸν ἡ γενικὴ γνώμη εἶνε :

*

Ernani.

Ἡ ὑψίφωνος κ. Paltrinieri = φωνὴ γλυκεῖα, γνωριμία μετὰ τῆς μουσικῆς ἀρκετὰ καλὴ, αἱ σχέσεις τῆς μετὰ τῆς ὀρχήστρας ἀδιατάρακτοι.

Ὁ ὀξύφωνος κ. Martinez = σκηνικὰ πολὺ κακὰ, φωνὴ

ἀνίσχυρος, ἀλλ' ὅχι κακὴ· πρέπει μόνον νὰ τὸν ἀκούης. Ἐν τὴν δευτέραν παράστασιν τοῦ Ernani περιέκοψε πολλὰ . . . χειρονομίας καὶ δι' αὐτὸ ἤρρεσε περισσότερον. Βαθύφωνος κάλλιστος.

*

Lucia

Ἡ ὑψίφωνος κ. Biondelli = πρόσωπον συμπαθές, φωνὴ μελωδικὴ καὶ εὐστροφος, αἱ μετὰ τῆς ὀρχήστρας σχέσεις τῆς κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν ὁμαλαί, ὅσον αἱ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Τουρκίας, κατὰ τὴν δευτέραν ὁμως ἐγκάρδιοι. Τὸ πρᾶγμα ἀπεδόθη εἰς τὰς πρώτας συγκινήσεις. Ἐν γένει ἤρρεσε πολὺ καὶ ἐχειροκροτήθη πλείοντερον. Ὁ ὀξύφωνος κ. Dimitresso = φωνὴ ἰσχυρά, χειρονομίαι ὀλίγαι, λίαν συμπαθής. . . ὅταν αὐτοκτονῇ. Νομίζει, ὅτι δὲν ἀκούεται καὶ βιάζει τὸν ἑαυτὸν τοῦ, πρᾶγμα τὸ ὅποion ζημιώνει. . . τὸ θέατρον, διότι καὶ οἱ καθήμενοι εἰς τὸ καφενεῖον δύνανται ν' ἀκούωσι τὸ ῥῆμα τοῦ.

Τὰ ἄλλα πρόσωπα ὑποφερτά.

*

Αὐτὴ εἶνε, κύριοι, γυμνὴ ἡ ἀλήθεια. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀδαμιαίᾳ ταύτῃ περιβολῇ τῆς δὲν ἐντρέπομαι νὰ σᾶς τὴν παρουσιάσω.

Ἄλλοι πιθανὸν νὰ ἤθελαν διὰ τῶν δύο δραχμῶν ἐκτὸς τοῦ σιδηρόδρομου καὶ τοῦ θεάτρου τοῦλάχιστον καὶ τὸ δεῖπνόν των καὶ τὸν καφέ των, καὶ τὸ τράμδα καὶ . . . ἕνα κουτί σιγαρέτα. Ἐγὼ εὐχαριστοῦμαι εἰς τὰ δύο μόνον, εὐχαριστῶ δὲ καὶ τὸν κ. Παρασκευαῖδην καὶ τὸν κ. Δελαπόρταν, ὅτινες καὶ ἐφέτος δὲν με ἀφῆκαν ἐρμαιον εἰς τὰς εὐφύας τοῦ κ. Καλιτση.

*

Ἄς ἔλθωμεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας — ἦτι καλὸν θὰ ἦτο νὰ ὀνομάζετο πλατεῖα τῆς Διχονοίας, μετὰ τοὺς πυροβολισμούς, ὅτινες τόσον συχνὰ ἀνταλλάσσονται — καὶ ὅς ἴδωμεν τὸν κ. Ταβουλάρην.

Προχθὲς διὰ τῶν προγραμμάτων ἀνήγγειλεν, ὅτι θὰ εἶναι . . . εἰς τοὺς Διδύμους, ἀλλ' ὁ οὐρανὸς ἤνοιξε τοὺς καταρράκτας τοῦ καὶ εὐρέθη αἴφνης εἰς τὸν . . . Ὑδροχόον.

*

Μετὰ συντριβῆς καρδίας μανθάνομεν, ὅτι καὶ ἐφέτος θὰ παρασταθῶσι πάλιν «Οἱ δύο λοχία». Οἱ ταλαίπωροι καίτοι ἠνδραγαθήσαν, καίτοι εἶνε ἀρχαιότατοι, καίτοι ἐμαρτύρησαν εἰς χεῖρας τῶν ἡθοποιῶν μας δὲν κατῴρθωσαν καὶ μὲ τοὺς τελευταίους προβιβάσμοις νὰ γίνωσι οὔτε ἐπιλογίαι!

*

«Ὁ γερὺς Δεκανεὺς» ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα . . . διότι εἶχε περιέλθει εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε δὲν ἤθελε κανεὶς νὰ τὸν ἴδῃ.

*

Εἰς τὸν «Παράδεισον» ὁ κ. Ἀρνωτάκης ἤρχισε χθὲς μετὰ τὴν «Ματθίλδην». Καὶ ὁ κ. Ἀρνωτάκης καλὸς καὶ τὸ δραματολόγιόν του καλλίτερον, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι πῶς νὰ πᾶν κανεὶς εἰς τὸν Παράδεισον. Περὶ αὐτοῦ θὰ ζητήσωμεν τὴν γνώμην τοῦ κ. Κολιάρτου καὶ θὰ σᾶς εἰπώμεν.

Ὁ υἱὸς τῆς νυκτός